

Таблиця 4. Індекс реальної зарплатної плати в 2008 році, в % до відповідного періоду попереднього року

Январь	Январь-Февраль	Январь-Март	Январь-Апрель	Январь-Май	Январь-Июнь	Январь-Июль	Январь-Август	Январь-Сентябрь	Январь-Октябрь
114,1	115,5	113,3	111,9	110,4	109,5	109,0	108,5	108,4	108,0

Висновки.

Поскольку проблемы организации заработной платы в условиях современных предприятий требуют безотлагательного решения, следует разработать и реализовать систему мероприятий, которые позволят добиться позитивных результатов в этой области. Эти мероприятия должны быть ориентированы, прежде всего, на:

- мотивацию работодателей к заключению коллективных договоров на предприятии, основанную на том, что коллективный договор является элементом социальной справедливости, под воздействием которого повышается эффективность производства, укрепляется дисциплина, улучшаются условия труда и социальной защиты, улучшается социально-психологический климат в коллективе;
- использование более высоких тарифных ставок, разработку и ввод эффективных форм и систем заработной платы, обеспечивающих достижение высоких конечных результатов и соответствие оплаты трудовому вкладу работника.

Осуществление этих важнейших социально-экономических задач требует коренного повышения уровня нормирования труда, перетарификации работ и повышения квалификационного уровня работников, улучшения условий труда и их более правильной оценки на каждом рабочем месте, эффективного использования механизма стимулирующих доплат и надбавок для учета личных качеств работника и его профессионального мастерства.

Істочники і література

1. Богиня Д.П., Грішнова О.А Основи економіки праці.– К.: «Знання-Прес»,2000
2. Грішнова О.А. Економіка праці та соціально-трудові відносини: Підручник. - 3-ге вид., випр. і доп. – К.: Тов «Знання», 2007
3. Беззубко О., Манакина В. Усовершенствование системы оплаты труда: проблемы и пути решения // СЭ.-2007, №12, С.70-74
4. Коваль Н. Проблемы и перспективы развития в Украине профобучения кадров на производстве // ЭУ-2008-№6, С.80-87
5. Процевський О. Проблеми оплати праці у проєкті трудового Кодексу України // ЮВУ-2005 №47
6. www.ukrstat.gov.ua

Величко Т.Г.**НАПРЯМИ ТА ШЛЯХИ ВДОСКОНАЛЕННЯ МАТЕРІАЛЬНО-ТЕХНІЧНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ПІДПРИЄМСТВ АПК РЕГІОНУ**

Постановка проблеми. Стан матеріально-технічного забезпечення є найважливішим елементом, який характеризує виробничі можливості підприємства. Адміністрація підприємств повинна постійно контролювати стан матеріально-технічної бази (основних засобів) і вживати всіх необхідних заходів щодо своєчасного й достатнього оновлення виробничого обладнання і техніки підприємства.

Стан вивчення проблеми. Оновлення матеріально-технічної бази підприємства, його основних засобів є об'єктом дослідження багатьох вітчизняних учених таких як: П.О. Антонюк, В.Г. Більський, О.А. Бондаренко, О.В. Дорофіїва, О.О. Зеленська, С.М. Зеленський, С.М. Кір'ян, В.В. Лагодієнко, Г.М. Підлицький, М.П. Побутко, О.В. Приліпка, П.Т. Саблук, І.І. Червен, В.Б. Шкляр та інші. Проте помітна кількість питань пов'язаних з вдосконаленням матеріально-технічного забезпечення на регіональному рівні поки що залишається не до кінця вирішеними. Саме це і визначило вибір теми даної статті.

Мета і завдання досліджень. Метою статті є вдосконалення матеріально-технічного забезпечення аграрних підприємств. Дана мета передбачає розгляд наступного завдання: на основі проведеного аналізу стану та шляхів оновлення основних виробничих засобів аграрних підприємств Миколаївської області розробку пропозицій з покращення ситуації.

Результати досліджень. Ступінь оновлення техніки і обладнання є одним з найважливіших показників, що характеризують загальний стан матеріально-технічного забезпечення підприємства, тому продовжуючи аналіз, необхідно розглянути, як знаходять своє відображення спричинені рядом факторів структурні зміни в складі основних засобів за показниками їх оновлення (табл. 1).

Слід відмітити, що вартість нових введених в дію основних засобів як по підприємствам продуктового під комплексу в цілому, так і окремо по сільськогосподарських, мисливських підприємств від загальної їх вартості складала в межах 1-8% , що є досить негативно. Критично низьке значення коефіцієнта оновлення техніки також свідчить про те, що велику частину техніки підприємств складають морально і фізично застарілі обладнання, яке неодноразово зазнавало капітальних ремонтів. Внаслідок значного

**НАПРЯМИ ТА ШЛЯХИ ВДОСКОНАЛЕННЯ МАТЕРІАЛЬНО-ТЕХНІЧНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ
ПІДПРИЄМСТВ АПК РЕГІОНУ**

зниження продуктивності такого обладнання і збільшення витрат на його часті ремонти і експлуатацію істотно зростає собівартість продукції, що виробляється, і, отже, знижується її конкурентоздатність. Низький відсоток оновлення техніки свідчить про застосування на підприємствах часткового способу відтворення основних фондів.

Таблиця 1. Основні коефіцієнти руху, оновлення і технічного стану основних засобів сільськогосподарських підприємств Миколаївської області

Показники	2001 р.	2002 р.	2003 р.	2004 р.	2005 р.	2006 р.	Зміни
Коефіцієнт оновлення	0,01	0,02	0,02	0,03	0,001	0,08	0,07
Термін оновлення	77	48	43	35	20	13	-64
Коефіцієнт вибуття	0,02	0,03	0,02	0,002	0,04	0,03	0,01
Коефіцієнт приросту	-0,007	-0,006	0,004	0,03	0,01	0,05	-
Коефіцієнт зносу	0,02	0,02	0,02	0,03	0,06	0,07	0,05
Коефіцієнт придатності	1,0	1,0	1,0	1,0	0,9	0,9	-0,1

Якщо підприємства і в подальших періодах будуть оновлювати свою техніку і обладнання такими ж темпами, як у 2006 році, то повністю оновити активну частину основних засобів вони зможуть тільки через 13 років.

Коефіцієнти приросту показують, що в 2001р. та в 2002 р. основні засоби зменшились за рахунок перевищення їх вибуття над введенням. Проте протягом останніх досліджуваних періодів, навпаки було введено більше основних засобів чим ліквідовано.

Термін корисного використання (експлуатації) – це очікуваний період часу, протягом якого основні засоби використовуватимуться підприємствами або з їх використанням буде вироблено очікуваний обсяг продукції. Тобто термін експлуатації може визначатися як кількістю років, так і кількістю одиниць продукції. Згідно з П(С)БО 7 термін корисної експлуатації встановлюється підприємством самостійно з урахуванням таких чинників:

1. очікуване використання об'єкта з урахуванням його потужності або продуктивності;
2. передбачуваний фізичний і моральний знос;
3. правові обмеження щодо термінів використання.

Усі ці критерії досить суб'єктивні, отже, оспорити встановлені підприємством терміни експлуатації неможливо.

За рахунок того, що протягом досліджуваного періоду дуже мало було введено основних засобів, термін їх окупності досить великий. Однак, необхідно відмітити тенденцію до його зменшення.

Визначення коефіцієнта зносу основних засобів через відношення вартості нарахованого зносу й балансової вартості основних засобів підприємств переробної промисловості має значні недоліки, оскільки встановлені норми амортизаційних відрахувань далеко не завжди відображають фактичний рівень фізичного і морального зносу техніки й обладнання. Для того, щоб визначити коефіцієнт зносу, який більш реально б відбивав ступінь фактичного зносу основних засобів, необхідно зіставляти фактичний і нормативний строки служби по кожному виду техніки й устаткування. Тому, на нашу думку розрахунок коефіцієнта зносу з використанням строків служби доцільно проводити тільки для активної частини основних фондів у цілому, також окремо по робочому й допоміжному обладнанню, оскільки по техніці й устаткуванню встановлюються відповідні нормативні терміни експлуатації.

Висновки та пропозиції. Дослідження показників оновлення основних виробничих засобів аграрних підприємств, взагалі і окремо сільськогосподарських, мисливських підприємств за період з 2001 р. по 2006 роки дозволяє зробити висновок, що для більшості підприємств характерним є факт значного перевищення темпів вибуття над темпами їх оновлення. Повсюдне погіршення цих показників свідчить про серйозні проблеми з технічним оновленням в аграрному секторі країни, відсутністю коштів для фінансування цих потреб. До того ж спрацьовані основні засоби зумовлюють застосування застарілих технологічних процесів, що спричиняє низьку конкурентоспроможність продукції більшості підприємств.

Головною причиною ситуації є дефіцит коштів, які б забезпечували відновлення та надходження нових потужних та продуктивних засобів. Низька платоспроможність підприємств є результатом економічних негараздів, перекосів, які притаманні нинішній економіці. Враховуючи існуючі джерела матеріально-технічного забезпечення, оновлення основних засобів аграрних підприємств нами сформовано їх переваги і недоліки (таблиці 2).

Таблица 2. Характеристика особенностей внешних та внутренних факторов формирования основных факторов в агропромышленных предприятиях

Позитивные особенности	Недостатки
ВНЕШНИЕ ФАКТОРЫ	
Великие объемы возможного их привлечения, что значительно превышает размер собственных инвестиционных ресурсов	Сложность привлечения и оформления
Лучший внешний контроль за эффективностью инвестиционной деятельности та реализацией внутренних резервов их повышения	Длительный период привлечения
	Необходимость предоставления соответствующих гарантий либо залога имущества
	Увеличение риска банкротства в связи с необходимостью уплаты процентного вознаграждения
	Частичная потеря управления деятельностью в связи с необходимостью уплаты процентного вознаграждения
	Частичная потеря управления деятельностью перерабатывающим предприятием (при акционировании)
ВНУТРЕННИЕ ФАКТОРЫ	
Простота и скорость привлечения	Ограниченный объем привлечения, а также, и возможностей существенного расширения инвестиционной деятельности при благоприятной конъюнктуре инвестиционного рынка
Высокая отдача по критерию нормы прибыльности капитала, который инвестируется, поскольку не требуют уплаты процентного вознаграждения в любых его формах	Ограничения внешнего контроля за эффективностью использования собственных инвестиционных ресурсов, что при некачественном управлении может привести к сложным финансовым последствиям для предприятия
Существенное снижение риска неплатоспособности та банкротства предприятия при их использовании	
Полное сохранение управления в руках основателей предприятия	

На нашу думку, системне оновлення основних факторов можливе лише за умов впровадження новітніх високопродуктивних машин, інших техніко-технічних факторов виробничого призначення на основі впровадження ресурсозберігаючих технологій, міжгосподарської кооперації. При цьому основним фактором вдосконалення матеріально-технічного забезпечення аграрних підприємств є розгорнення інвестиційної діяльності.

Джерела та література

1. Агропромисловий комплекс України: стан, тенденції та перспективи розвитку. Інформаційно-аналітичний збірник / За ред. П.Т. Саблука. – К.: ІАЕ УААН, 2006. – 647 с.
2. Бондаренко О.А. Економічні основи створення основних факторов. – Суми: Довкілля, 2001. – 202 с.
3. Ефективність використання основних факторов виробництва і технічного обслуговування сільськогосподарських підприємств / [Бурковський І.Д., Лагодієнко В.В., Червен І.І., Шибаніна О.В.]. – Миколаїв: МДАУ, 2005. – 198 с.
4. Реструктуризація матеріально-технічної бази агропромислового комплексу / Саблук П.Т., Більський В.Г., Підлисецький Г.М. та ін. – К.: ІАЕ УААН, 1997. – 297 с.

Добровольская О.П., Батуренко А.В.

ОЦЕНКА ИНВЕСТИЦИОННОЙ ПРИВЛЕКАТЕЛЬНОСТИ АДМИНИСТРАТИВНЫХ РАЙОНОВ АВТОНОМНОЙ РЕСПУБЛИКИ КРЫМ

Постановка проблемы и ее связь с научно-практическими задачами.

Процесс интенсификации привлечения иностранных инвестиций в экономику Украины и ее регионов ныне рассматривается как один из путей выхода из сложившейся ситуации, обусловленной мировым финансово-экономическим кризисом, затрагивающим не только экономические, но и политические, культурные и даже духовные аспекты. Безусловно, зарубежные инвестиции следует рассматривать в качестве одного из наиболее значимых факторов развития предприятий различной отраслевой специализации в регионе, модернизации материально-технической базы, внедрения инновационных технологий, повышения конкурентоспособности экономики региона в целом. Для принятия управленческих решений потенциальному инвестору необходима объективная информация о региональной дифференциации инвестиционной привлекательности, которая позволит выявить наиболее приоритетные виды экономической деятельности. В Украине до нынешнего времени не существует единой общепринятой